

historische gebeurtenis de schilderkunst beïnvloed. Eigenaardig is het, dat trouwens alle groote bewegingen op artistiek gebied samengingen met groote historische gebeurtenissen.

De Fransche revolutie maakte dat de schilderkunst zich op nieuwe grondslagen ging ontwikkelen. Het nieuwe ideaal zocht naar nieuwe symbolen en vond die in de Romantiek. De klassieken, de scholen van David (afb. 11) en Ingres, bestreden de nieuwe idealen der opkomende Romantiek. Eugène Delacroix was de voornaamste aanhanger der Romantiek. Géricault (afb. 12) was hem in deze richting voorgegaan. Maar de eerste, hoewel doortrokken van littéraire intensies, legde een groote gevoeligheid voor compositorische vlakverdeeling aan den dag. Met het toenemen van de liefde voor de natuur werd het onderwerp der schilderkunst van steeds minder belang. Met Courbet ontstond in Frankrijk het naturalisme en al spoedig ontstaat er een groep artisten, die zich in het volle leven storten: de Barbizon-groep.

Deze groep, bekend onder den naam: Barbizon-school, was gevormd door Courbet, Rousseau, Diaz, Millet, Jacques, Corot, Dupré, Daubigny e. a. Daumier, zeker een der grootste vertegenwoordigers van den nieuwen geest, zouden we er nog bij kunnen voegen.

Deze groep vormt de overgang van de Romantiek naar het Impressionisme: de school van licht en lucht, bij u allen welbekend onder den naam: plein-air-kunst. De Barbizon-schilders bereidden den weg, waarlangs de kunst der toekomst, de abstracte kunst, gaan zou. Maar eerst moest de vorm van het kunstwerk nog een groote verandering ondergaan.

Hoewel allen nog min of meer besmet door de Romantiek, zochten de Barbizon-schilders toch naar het natuurlijke en echt menschenlijke, naar het algemeene. Er werd niet meer geschilderd volgens 'n